

714

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 23 czerwca 1956 r.

w sprawie służby asystencyjnej organów Milicji Obywatelskiej przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych

W celu ujednoczenia zasad służby asystencyjnej organów Milicji Obywatelskiej przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych — na podstawie art. 6 pkt 6 i 7 dekretu z dnia 21 grudnia 1955 r. o organizacji i zakresie działania Milicji Obywatelskiej (Dz. U. Nr 46, poz. 311), w związku z art. 522 § 1 kodeksu postępowania cywilnego, art. 8 i 50 przepisów o postępowaniu przymusowym w administracji (Dz. U. z 1928 r. Nr 36, poz. 342 z późniejszymi zmianami), art. 17 dekretu z dnia 28 stycznia 1947 r. o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych (Dz. U. Nr 21, poz. 84 z późniejszymi zmianami) i art. 34 dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o publicznej gospodarce lokalami (Dz. U. z 1950 r. Nr 36, poz. 343 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Organy egzekucyjne (komornicy, upoważnieni pracownicy prezydiów rad narodowych) uprawnione są do korzystania z asysty organów Milicji Obywatelskiej w przypadkach, gdy przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych natrafiają na opór, który uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzenie egzekucji, a nie może być usunięty bez użycia przymusu bezpośredniego.

2. Organy Milicji Obywatelskiej obowiązane są udzielić organowi egzekucyjnemu asysty, jeśli zostały wezwane do jej udzielenia w trybie przewidzianym w § 2.

§ 2. 1. Wniosek o udzielenie asysty powinien być skierowany do komendanta jednostki Milicji Obywatelskiej, właściwej ze względu na miejsce prowadzenia egzekucji. Organy egzekucyjne prezydiów rad narodowych zwracają się o udzielenie asysty za pośrednictwem przewodniczącego lub członka prezydium rady narodowej.

2. Wniosek o udzielenie asysty powinien być zgłoszony w formie pisemnej. W przypadkach nie cierpiących zwłoki wniosek może być zgłoszony także ustnie lub telefonicznie. Komendant jednostki Milicji Obywatelskiej może jednak zażądać wydania wniosku na piśmie. Żądanie to nie wstrzymuje obowiązku udzielenia asysty.

§ 3. 1. Funkcjonariusz Milicji Obywatelskiej delegowany do udzielenia asysty powinien ustalić, czy organ, któremu asysta ma być udzielona, uprawniony jest do przeprowadzenia egzekucji, i w tym celu może żądać okazania właściwego zaświadczenia lub legitymacji służbowej.

2. Funkcjonariusz delegowany do udzielenia asysty nie jest uprawniony do badania, czy egzekucja jest zasadna i celowa, ani też do dokonywania jakichkolwiek czynności wykraczających poza zakres asysty.

§ 4. 1. Asysta polega na towarzyszeniu organowi egzekucyjnemu i zapewnieniu mu osobistego bezpieczeństwa oraz

wykonywaniu jego poleceń zmierzających do umożliwienia mu wykonania czynności egzekucyjnych, jak również na przymusowym usunięciu z miejsca egzekucji i — w razie potrzeby — doprowadzeniu do jednostki Milicji Obywatelskiej osoby uniemożliwiającej lub utrudniającej egzekucję.

§ 5. 1. Z przebiegu czynności asystencyjnych funkcjonariusz Milicji Obywatelskiej składa notatkę służbową przełożonemu, który go delegował.

2. W notatce funkcjonariusz Milicji Obywatelskiej podaje miejsce, czas trwania i rodzaj egzekucji, nazwisko osoby, przeciwko której egzekucja była skierowana, nazwisko organu egzekucyjnego, czynności wykonane w ramach służby asystencyjnej oraz ewentualne własne uwagi.

§ 6. W przypadku gdy funkcjonariusz Milicji Obywatelskiej pełniąc służbę asystencyjną stwierdza popełnienie prze-

stępstwa, a w szczególności — użycie przemocy lub groźby bezprawnej dla zmuszenia organu egzekucyjnego do zaniechania czynności egzekucyjnych (art. 129 k. k.), znieważenie organu egzekucyjnego (art. 132 k. k.) lub napaść na organ egzekucyjny (art. 133 § 1 k. k.), powinien niezależnie od czynności asystencyjnych zabezpieczyć ewentualne ślady i dowody przestępstwa i postąpić dalej w sposób wskazany w kodeksie postępowania karnego.

§ 7. W przypadkach egzekucji prowadzonej przeciwko osobom wojskowym, na terenie jednostek wojskowych lub w zamkniętych pomieszczeniach wojskowych obowiązek pełnienia służby asystencyjnej spoczywa na osobach wyznaczonych przez dowódcę jednostki wojskowej.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 23 czerwca 1956 r.

Minister Spraw Wewnętrznych: W. Wicha